

ஹைமவதே சரஸ்வதிய நமஃ

பஸ்ம மஹா த்மியம்.

பா மி ர ம்.

மங்களம்.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

மங்களந்திஸ்துதௌவிநாயகோ மங்களந்திஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
மங்களந்திஸ்துதௌவிநாயகோ மங்களந்திஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

கணேசஸ்துதி.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

சிவஸ்துதி.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |

விநாயகக்கடவுள், அறமுக்கடவுள், மஹேஸ்வரி, மஹேஸ்வரன் (ஆகிய
இவர்கள் அடியேனுக்கு எப்போதும்) சுபத்தைக்கொடுப்பார்களாக.

ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ |
ஹைமநிஸ்துதௌவிநாயகோ ஹைமநிஸ்துதௌஷ்வாநமஃ ||

திருநீறு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்தது.

இரண்டாந்திருமுறை.

திருவாலவாய், பண் - காந்தாரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறுவானவர்டேவதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறுதுதிக்கப்படுவதுநீறு
தந்திரமாவதுநீறுசமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன்றிருவாலவாயன்றிருநீறே. (க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறுவெந்தயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறுபுண்மைதவிர்ப்பதுநீறு
ஒத்ததருவதுநீறுவுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்ததிருவாலவாயன்றிருநீறே. (உ)

முத்திதருவதுநீறுமுனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறுதக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறுபரவலினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

காணவினியதுநீறுகவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லம்பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறுமதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

பூசவினியதுநீறுபுண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறுபெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்
ஆசைகொடுப்பதுநீறுவந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறுதிருவாலவாயன்றிருநீறே. (இ)

அருத்தமதாவதுநீறுவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறுவானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறுபுண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமானிகைசூழ்ந்ததிருவாலவாயன்றிருநீறே. (ஈ)

பஸ்ம மஹா த்ரியம்.

எயிலதுவட்டதூற்றுவிருமைக்குமுள்ளதூற்று
பயிலப்படுவதூற்றுபாக்கியமாவதூற்று
துயிலைத்தடுப்பதூற்றுசுத்தமதாவதூற்று
அயிலைப்பொலிதருகுலத்தாலவாயான்றிருநீதே. (௭)

இராவணன்மேலதூற்றுவெண்ணத்தருவதூற்று
பராவணமாவதூற்றுபாவமறுப்பதூற்று
தராவணமாவதூற்றுதத்துவமாவதூற்று
அராவணங்குந்திருமேலியாலவாயான்றிருநீதே. (௮)

மாலொடயன்றியாதவண்ணமுமுள்ளதூற்று
மேலுறைதேவர்கடங்கண்மெய்யதுவென்பொடிநீறு
ஏலவுடம்பிடர்தீர்க்குமின்பந்தருவதூற்று
ஆலமதுண்டமிடற்றெம்மாலவாயான்றிருநீதே. (௯)

குண்டுகைக்கையர்களுடொக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டுகைப்பிப்பதூற்றுகருதவினியதூற்று
எண்டுகைப்பட்டபொருளாரேத்தந்தகையதூற்று
அண்டத்தவர்பணிந்தேத்துமாலவாயான்றிருநீதே. (௧௦)

ஆற்றலடல்விடையேறுமாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகுவிந்லாவுபுகுரன்ஞானசம்பந்தன்
தேற்றித்தென்னனுடலுற்றதிப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும்வல்லவார்நல்லவர்தாமே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பஸ்மாவை விதித்த பிரமாணங்கள்.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ
ஜோமாதிரிஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

அதாசாரம்ஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ
ஸம்ஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

ஆசாரவிஷயத்தைக்கேளுங்கள். பஸ்மத்தையெடுத்து (நியமப்படி) அங்
கங்களில் அணிந்து அதன்மேலே நீரிற் குழைத்தத் திரிபுண்டம் தரிக்க
வேண்டியது.

ஸ்வேதாஸ்வதரோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

மாநஸ்தோகேதிரிமந்திரேணமந்திரிதம்பஸ்மஸுபாஸா விஜ்ஜ

‘மாநஸ்தோகே’ என்னும் மந்திரத்தினால் ஐயித்த பஸ்மத்தைக் கிரகிக்க
வேண்டியது.

அதர்வஸிரோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

அந்நிரித்யாநிபாபஸ்மஸுபாஸா விஜ்ஜ

அந்நிரிதி என்பதை முதலாகவுடையதைத் தியானஞ்செய்துகொண்டு
பஸ்மாவை யெடுத்துக் குழைத்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது.

யஜுர்வேதம் தைத்திரியோபநிஷத்.

ஸக்யாநபுஷிதவ்யம் யஜுர்நபுஷிதவ்யம்

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

ஸத்யாந்நப்ரமதிதவ்யம் தர்மாந்நப்ரமதிதவ்யம்

குசலாந்நப்ரமதிதவ்யம் பூத்யைந்நப்ரமதிதவ்யம்

சத்தியத்தினின்றுத் தவறக்கூடாது. தர்மத்தினின்றுத் தவறக்கூடாது.
கேசுமத்தினின்றுத் தவறக்கூடாது. விபூதியை அலங்கரிக்கவேண்டியது.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

மாநஸ்தோகேதிரிமந்திரேணமந்திரிதம்பஸ்மஸுபாஸா விஜ்ஜ

ஹோவாஸஸுபாஸாநாநிபித்யாஹஸஸுபாஸா விஜ்ஜ

கற்பாதாநாதிஸம்ஸ்காரஸ்தேஷாம்நாஸ்தீதிநிஸ்சயஃ

ஸ்ரீ கிருபர்வம்.

ஆயுஷ்காமோதவாராஜன் பூதிகாமோதவாராஜன்
நீத்யம்வைதாரயேத்பஸ்ம மோக்ஷகாமீசவைதவீஜன்||

ஸ்காந்தபுராணம்.

ருத்ராக்ஷதாரணம்மர்த்யஸ்த்ரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதபி
ஸ்வாத்யாயாத்யநாச்சைவநப்ரமாத்யேதிதிபுருதி||

செ. ஸ்காந்தபுரணம்.

புலஸ்த்யா|| ஸ்ருணுதேவருஷேஸ்வரத்ரிபுண்ட்ரவிதிமுத்தமம் |
ஸ்ருத்யாவிகியயதேயஸ்மாத்ததஸ்தாவிப்ரலாஞ்சனம்||

மச்சபுரணம்.

ஆக்நிரித்யாதிபிரம்ந்நாஸ்ஸப்தைராதர்வணைஸ்ததா |
தீபிணுடீரதாரணமயத்தத்வததத்யாஸ்ரமம்புதா: ||

‘அக்நிரிதிபஸ்ம்’ முதலாகிய ஏழு மந்திரங்களோடு திரிபுண்டரதார ணஞ் செய்துகொள்வது அத்யாஸ்ரமமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸூக்தஸம் ஹிதை.

சுமிரித்யாதிபிர்மந்த்நாஜாபாலோக்தைஸ்சஸப்தபி |
திரிபுண்டரதாரணமயத்தவதம்த்யாஸ்ரமம்புதா ||

அக்நிரித்யாதிபிர்மந்த்நாஜாபாலோக்தைஸ்சஸப்தபி |
திரிபுண்டரதாரணமயத்தவதம்த்யாஸ்ரமம்புதா ||

ஜாபாலஸ்ருதியிற் சொல்லப்பட்ட ‘அக்நி’ முதலிய ஏழு மந்திரங்களால் திரிபுண்டரத்தைத் தரிப்பது அத்யாஸ்ரமமென ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

லிங்கபுராணம்.

ஐயோம்ஹித்யெஸெனவவெஷ்டம்ஹித்யெஸஹஸநா |
திவஹ்யாயாரயெவித்யாநஸுராகுரஸம்நித்யஸி ||

மத்யாங்குளிதர்யேணைவேதமந்த்நாஸ்சபஸ்மநா |
திரிபுண்டரம்தாரயேத்வித்வாந்ஸர்வகர்மஸூரித்யஸி ||

ஞானமுள்ளவன் நடுவிலுள்ள மூன்று விரல்களாலும் வேதமந்திர முச்சரித்து, பஸ்மாவைத் திரிபுண்டரமாக ஸர்வ வைதிக காரியங்களிலும், நித்தியத்திலும் தரிக்கவேண்டியது.

ஆதித்யபுராணம்.

திவஹ்யாயாரயெவித்யாநஸுராகுரஸம்நித்யஸி |

திரிபுண்டரதாரீஸதம்ப்ராஹ்மணஸ்ஸர்வகர்மஸூ ||

பிராமணன் திரிபுண்டரதாரியாகவே ஸகல கர்மங்களையுஞ் செய்ய வேண்டியது.

லிங்கபுராணம்.

ஹஸஸாந்வித்யாயாததிவஹ்யாயாத்வித்யாநகி |

காரபாநாத்யோரூபிஜோகித்யோநாநுயாஸுநகிலாஷிதம் ||

பஸ்மஸ்நாநம்விதாயாததிரிபுண்டரந்த்விதாநதா |

ஞர்யாத்ஸந்த்யாம்த்விஜோநித்யம்நாக்யதாஸ்ருதிபாஷிதம் ||

பிராமணனுனவன் பஸ்மஸ்நாநஞ்செய்து மந்திரத்தினால் திரிபுண்டர மணிந்து நித்தியம் ஸந்த்யாவந்தனஞ்செய்யக்கடவன். வேறு வகையாக வேதத்திற் சொல்லப்படவில்லை.

ப்ரஹ்ம ஸ்ரீராமம்.

விபூரணாவெடிவிடிவொண்டவொண்ட ஜாநவாழிநாண்டவொண்ட

ஸிதே நமஸ நாகாஸுபந்திரிவரம்புரிசிவஜகம்||

விப்ராஜம்வேதவி துஷாம்வேதாந் தஜ்ஞாநவாதிநாம் |

ஸிதேநபஸ்மநாகார்யம் த்ரிபுண்ட்ரமிதிபத்மபூ||

வேதந்தெரிந்தவர்களும், வேதாந்தஞானமுள்ளவர்களுமாகிய பிராமணர்களுக்கு வெண்மையான பஸ்மத்திலுலே தீர்புண்டீரம் அணிந்திருக்கும்படி பிரமதேவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

லிங்கபுராணம்.

உவஸம்ஹத்யரஹுபாமிம்ஹக்ஷாஹஸ்யததி!

சுமரிதொடிநாய்நாந் விஜ்ஜொம்மாநிலம்ஸெசெசு

ஸ்பாஹ்ணா நாஸ்வதாஹ்வோக்ஷதி பரணாம் தமெய்வம் |

வெள்ளாநாடிவியாழாநாட் யத்நாந்தாவினென்து:

யஜுராயாசயெதிதும் ஹஸோஜி-குருசிவரம்புகா

உபஸம்ஹ்ருத்யருத்ராக்நிம்க்ருஷீத்வாபஸ்மயதந்தஃ |

அக்நிரித்யாதிநாதிமாந்விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருஸேத் |

ப்ரஹ்மணாசாஸ்தாம்ப்ரோக்தம்குத்ரியாணம்ததைவ

வைப்யநமபியோக்யநாம்யதீநா஠துவிஸுஷதஃ

யஜ்வாசதாரயேநந்தியம்பஸ்மோத் தூன்யத்ரிபுண்ட்ரகம் |

பிராமணன் ருத்திராக்கியினின்றும்தம் 'அக்நித்யாதி'தியாதித்து பஸ்
மாவை யெடுத்துப் பொடித்து அங்கங்களில் தரிக்கவேண்டியது. பஸ்மோத்
தூளனத்தையும் த்ரிபுண்டரத்தையும் சாதுக்களான பிராமணர்களும் ஷுத்
திரியர்களும் யோக்கியனுனை வைசியனும் யதிசுளும் யாகாதிகர்மாவைச் செய்
யும் யஜ்வாவும் (யாவரும்) நித்தியமாகத் தரிக்கவேண்டியது.

சூர் மடிதரணம்.

ஸுவெ-ஷாஜெவஹகாநாம் ஸம்ஹாவி-ம்மஜநுதஜம்!

லிதேதநஹஸநாகாரம் மஹாபெயத்ரிவம்யுகம்

ஸர்வேஷாமேவபக்தாநாம்ஸம்போர்லிங்கமநுத்தமம் |

வினே தநபஸ்மநாகார்யம்ஸலாடேயத்ரிபுண்ட்ரகம்||

சிவபக்தர்களெல்லாரும் பரமசிவனுடைய சின்னத்தைக்குறிக்கும் உத்தமமான தரிபுண்டரத்தை வெண்மையான பஸ்மாவினால் நெற்றியில் அணிந்துகொள்ளவேண்டும்.

பஸ்ம மஹாத்மியம்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

உலகுநெருங்கி வாய்மையுடைய ஓங்குகூலுமாய் நின்றேன் |

உத்தாளந்தரிபுண்டரஞ்சமுக்ஷுஸ்சம்யகாசரேத் |

மோக்ஷத்தை யபேக்ஷிக்கிற முழுக்ஷுவும் உத்தாளன த்ரிபுண்டரங்களை நன்றாக ஆசரித்துவரவேண்டும்.

ஸுருதஸம்ஹிதை.

ஹஸநொகிநெருங்குவது தயாதிருகி வாய்மையாகும் |

புராணாடிவிரோகநாஸ்தி நகரஜெயிதிஹிஸ்குடிகி ||

பஸ்மநோத்தாளநஞ்சைவ ததாதிர்யக்த்ரிபுண்டரகம் |

ப்ரமாதாதபிமோக்ஷார்தி நக்யஜேதிதிஹிஸ்குடிகி ||

மோக்ஷத்தைவிரும்புவான் விபூதியால் உத்தாளனத்தையும் அவ்வாறு குறுக்காக த்ரிபுண்டரதாரணத்தையும் அணிந்துகொள்வதை ஆபத்துக்கா வத்திலும் விடக்கூடாதென்று சுருதிசொல்லுகிறது.

மாநவபுராணம்.

ஸத்யாகு ஐந்தவ்யுமெவ யஜு-பாறுகாஸவாஹந |

ஹருத்யாகுமிஸுஜாஸாய ஸுதொஷெஹா வகாண நாசு |

ஸத்யாத்ப்ரமதிதவ்யவை தர்மாச்சகுஸலாச்சக |

பூத்யாஅக்ந்ஸமுத்தாய ஸததோதேஹாவகுண்டநாத் ||

ஸத்தியம் - தர்மம் - கேஷம் - பஸ்மதாரணம் இவ்விஷயங்களில் (ஒரு வனும்) அசிரத்தையாயிருக்கக்கூடாது.

ஸாமவேதம்.

உருமிநாவருத நஹஸநாதிவாய்வாய்வியதெ |

மந்வக்நிராபூதேநபஸ்மநாத்ரிபுண்டரம்விதீயதே |

மந்திரவத்தான அக்னியினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட பஸ்மாவினால் த்ரிபுண்டரந்தரிக்கத்தக்கது.

ஸ்காந்தபுராணம்.

ஹநாதுவ-வாவஹம் ஸுணாஹஸிவங்காஸு |

ஹஸவெகிஸுஜாஹுதம் ஹகிஜாகிஹவபுஜ ||

பஜநாத்ஸர்வபாபநம் ஸ்மரணாச்சஸிவங்கரம் |

பஸ்மசேதிஸமாயாதம் புத்திமுத்திபலப்ரதம் ||

இருவரின் தலசிகன் பிராமணர் கூத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் மற்றுமுள்ள சங்கரஜாதியார் ஸ்திரீகள் இவர்களெல்லாராலும் தரிக்கத்தக்கதாகும்.

மாநவபுராணம்.

ஹஸஜெரா திரவகெதுவஸிவாவஸ்யம் நஹிஸம்ஸயஃ |

பஸ்மஜ்யோதிர் பவத்யேவஸிவாக்யம் நஹிஸம்ஸயஃ ||

பஸ்மாவின் பிரகாசமானது சிவஸ்வரூபமே யாகிறதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

செ. மாநவபுராணம்.

புராதோ காமெவஜஜெராஹே ஸாயாஹேவத்ரிவம்ஸயுகா |
விரிதெநஹஸநாகுய-காஸ வஸு-ஹே-நா-த்யுஸம்ஸயஃ ||

புராதாகாலேசமத்யாஹ்நேஸாயாஹ்நேசத்ரிபுண்டரகம் |

விரிதேநபஸ்மநாகுர்யாத்ஸுருத்ரோநாத்ரஸம்ஸயஃ

காலே உச்சிமாலே யென்னும் மூன்று ஸந்த்யாகாலங்களிலும் வெண்மை தங்கிய பஸ்மாவினாலே திரிபுண்டரமணியவேண்டும். அப்படி மூன்றுகாலங்களிலும் தரிப்பவன் சாக்ஷாத்சிவபெருமானே யென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

செ. மாநவபுராணம்.

த்ரிவம்ஸயாரணம் ஹேஷா ஹ-தெவெ-தவம்ஸஸுராஃ |

வீதாஃபு-குவி-தாஸீ-வம்-மஹம்-தெ-வம்ஸம்ஸயஃ ||

த்ரிபுண்டரதாரணம் த்ருஷ்ட்வா பூதப்ரேதபுரஸ்ஸராஃ |

பீதாஃப்ரகம்பிதாஸீக்ரம்நச்சுத்தேவநஸம்ஸயஃ ||

த்ரிபுண்டரதாரணஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் புண்ணியனாக்கண்ட பூதப்ரேத முதலியதுஷ்டசிரகங்கள் உடனே பயந்து நடுங்கியோடிப்போமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

சுர்மபுராணம்.

புஷ்டாஸு-புஷ்டி-ஹே-நா-ஹ-த்ரிவம்ஸ-ஸு-பு-ஸு-தா-
ஸஸஜ-ஸு-ஸு-தா-ஹி-தி-ய-ஹ-ஜ-ஹ-ந-வ-த-ஹ-
தயாவிரா-ந-வா-ஹ-வ-ந-க-வ-ஹ-தி-தி-வம்ஸ-கா-

ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சலேநாஹத்ரிபுண்டரஸ்யப்ரஸஸ்தாம் |

ஸஸர்ஜஸஸலாடம்ஹி திர்யங்கோர்த்வம்நவர்துலம் |

சதாபிமாநவாமூர்க்காநகுர்வந்தித்ரிபுண்டரகம் |

MAHAMAHOPRANHYAYA

பிரமாவானவர் பிரஜாஸ்ருஷ்டி செய்கையிலேயே பஸ்மமகிழைச்சொல்லி அனாதையணித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதியே நெற்றியைக்குறுக்காகச் சிறுஸ்டிசெய்தார், விருத்தமாகவும் ஊர்த்மமாகவும் படைக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் மூடர் சிலர் நெற்றியில் த்ரிபுண்ட்ரமணிவதில்லை. ஐயோ! இஃதென்ன ஆச்சரியம்?

மதுஸ்மிருதி.

த்ரிபுண்ட்ரயாரணம் ஸ்ரீகூலஸம்ஸாரவாஷாநாஸாரெகம்|

த்ரிபுண்ட்ரயாரணம் ஸ்ரீகூலஸம்ஸாரவாஷாநாஸாரெகம்|

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம் த்ருத்வாஸந்த்யாவந்தநமாசதேத் |

த்ரிபுண்ட்ரம்பரமம் புண்யம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மகம்||

மூன்று நேகைகளாகவுள்ள த்ரிபுண்ட்ரம் த்ரிமூர்த்திஸ்வரூபமாம். பஸ்தாரணஞ்செய்து கொள்வதால் மிக்கபுண்ணியமுண்டாகும். பஸ்தாரணஞ்செய்துகொண்டேஸந்த்யாவந்தனஞ் செய்யவேண்டும்.

சை மதுஸ்மிருதி.

யெவொராராக்ஷஸார்பேதாத்யெவாநெகக்ஷாஹ்ஜஹ்வம்|

த்ரிபுண்ட்ரயாரணம் ஸ்ரீகூலஸம்ஸாரவாஷாநாஸாரெகம்|

யேகாராராக்ஷஸார்பேதாத்யெவாநெகக்ஷாஹ்ஜஹ்வம்|

த்ரிபுண்ட்ரதாரணம் த்ருத்வாஸந்த்யாவந்தநமாசதேத் ||

பயங்கரமூள்ளராக்ஷஸர் ஸர்ப்பம் பிதாசு பிதேசகணங்கள் க்ஷாஹ்ஜஹ்வம் துக்கள் பிரமராக்ஷஸர் யமதூதர் சாகினி டாகினி முதலிய தஷ்டகிரகங்கள் பஸ்மத்தரித்துள்ளவர்களைக் கண்டமாத் திரத்திலே நெடுந்தூரமாக ஒடிப்போம்.

பராசரஸ்மிருதி.

ஸிவஸூரீவிஷ்ணுரெஃவாநாஸாரவாஷாநாஸாரெகம்|

வாவக்ஷாஸாரவாஷாநாஸாரெகம்|

ஹ்ஸாரவெஷாநாஸாரெகம்|

ஸிவஸூரீவிஷ்ணுரெஃவாநாஸாரவாஷாநாஸாரெகம்|

பார்வத்யாஸ்சமஹாலக்ஷ்மியா பாரத்யாஸ்சமஹாலக்ஷ்மியா|

பஸ்மநாவேதமந்த்ரேண த்ரிபுண்ட்ரஸ்யதுதாரணத்||

வேதவிதிப்படி பஸ்மாலினால் த்ரிபுண்ட்ரம் தரித்துக்கொள்வதால் சிவ பெருமானுக்கும், விஷ்ணு மூர்த்திக்கும், பிரமதேவருக்கும், பார்வதேவிக்கும், லக்ஷ்மிதேவிக்கும், ஸரஸ்வதிதேவிக்கும் திருப்தியுண்டாகும்.

சுர் மஃதரானம்.

அபிவாலைண்ணலோமர் தயோ அபிவா நீதீரோஜநஃ
பஸ்மஸ்தாயிபஸ்மதாநீகர்மஸ்வதிகரோ திவை||
தத்பஸ்மதாரணம்முக்யம்ஸர்வஸ்யைகத்ரிபுண்டரகம்|
ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேஸ்வரநாமத்ரயாக்நீராக்ஞசதாரணம்||

காலாக்நிநுத்ரோபநிஷத்.

ஏவம் த்ரிபுண்ட்ரம்பஸ்மநாகரோதியோவீத்வாந் ப்ரஹ்மசாரீக்ருஹீவாந்
தஸ்தோயதிந்வாஸஸமஸ்தபாதகேப்யோபபாதகேப்யோபூதோபவதி | ஸஸர்
வேஷு த்ரிதேஷு ஸந்தோபவதி | ஸஸர்வாந்வேதாந் திதோபவதி | ஸஸர்
வாந்தேவாந்ஸுத்ரோபவதி | ஸஸததம்ஸகலஞ்ச்ரம் த்ரஜாபீபவதி | ஸஸக

புத்தி முக்திகளைக் கொடுக்கத்தக்க த்ரிபுண்ட்ரத்தை நித்தியந்தரிக்க வேண்டியது. உத்தூளான த்ரிபுண்ட்ரங்களை அறிவுக்கு அங்கமாக ஆசையோடு தரிக்கவேண்டும். உத்தூளானமுந்த்ரிபுண்ட்ரமும் ஞானத்திற்கு மிகவும் ஸாதனம் என்று அதர்வவேதமறிந்த முநிஸ்ரேஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பஸ்மோத்தூளனத்தையும் த்ரிபுண்ட்ரத்தையும் மஹாபாதங்களைப் போக்கடிக்கு நிமித்தம் தரிக்கவேண்டுமென்று வேதங்கள் கோஷிக்கின்றன. பஸ்தாரணத்ரிபுண்ட்ர தாரணங்களை எல்லாருக்கும்ஸ்நானமாகவும்வைதிக ஸ்ருதி சொல்லுகிறது.

செ ஸ்காந்தபுராணம்.

த்ரிபுண்ட்ரம்புராணாவிநாபுநகலாவிநலுமயெசு|
ஸ்ருத்யாவிநியதெயஸாஸுதத்யாமெவதிதொலவெசு||

த்ரிபுண்ட்ரம்ப்ராஹ்மணோவித்வாந்மநஸாபிநலங்கயேத் |
ஸ்ருத்யாவிநியதேயஸ்ராதத்த்யாகேபதிதோபவேத்||

ஸ்ருதியால் விதிக்கப்பட்ட த்ரிபுண்ட்ரத்தை ஞானமுடைய பிராமணன் மனத்தினாலேயும் விடக்கூடாது. (அப்படி ஒருவேளை) விட்டுவிட்டால் பதிதனும் விடுகிறான்.

செ ஸ்காந்தபுராணம்.

விநெதநஹஸநாதிருகிபுண்ட்ரஹஸகாந்தம்|
விநாபுண்ட்ராத்ரம்மோஹார்த்தாரயந்பததித்விஜ்||

விநேதபஸ்மநாதிரயத்த்ரிபுண்ட்ரம்ப்ஸம்குண்டநம் |
விநாபுண்ட்ராத்ரம்மோஹார்த்தாரயந்பததித்விஜ்||

பிராமணன் வெண்மையான பஸ்மவினாலேயே த்ரிபுண்ட்ரந்தரிக்க வேண்டியது. மோஹத்தினாலே பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரமணியாமல் வேறுபுண்ட்ரந்தரிப்பானாயின், (பிராமணனானும்) பதிதனும் விடுவான்.

ஜாபாலோபநிஷத்.

ஹஸ்யாரணஸ்வரூபேந நகாரஸ்வரூபாஸுவதிதொலவதி|

பஸ்மதாரணம்ப்ரமாதேந நகர்யம்ப்ரமாதாத்திதோபவதி |

பிரமாதமன்றிப் பஸ்மதாரணஞ்செய்யத் தக்கதென்றும், பிரமாதத்தாலாயின் பதிதனாகிறுனென்றும் வெளிப்பட்டது.

ஷை ஜாபாலோபநிஷத்.

த்ரிபுண்ட்ரநவிநாஸ்யுத்ரிபுண்ட்ரநவிநாஜவஃ|
த்ரிபுண்ட்ரநவிநாஸ்யுத்ரிபுண்ட்ரநவிநாஜவஃ||

வா நவபுஸ்யதீ நாம்துஷீக்ஷாஹீ நநுணாந்தயா!
 ஐயுராஹாதா மனெரொஸுக்ஷுவாநொஜவவரிதா!

தார்யம்பஸ்மக்ருஹஸ்தாநாம் த்ரிகாலம்ஜலஸம்யுதம் |
 ஸார்வகாலேபவேஸ்தீநாம்யதீநாம்ஜலவர்ஜிதம் |
 வாநப்ரஸ்தயதீநாந்நுதீக்ஷாஹீநக்ருணம்ததா |
 மத்யாஹநாத்ப்ராக்ஜலீரயுக்தம்பரதோஜலவர்ஜிதம் |

க்ருஹஸ்தன் பஸ்மாவை ஜலஞ்சேர்த்துக் குழைத்து த்ரிகாலங்களிலுந் தரிக்கவேண்டும். ஸ்திரீகளும் யதிகளும் ஜலவர்ஜிதமாக எப்பொழுதும் தரிக்கவேண்டும். வாநப்ரஸ்தர்களும் யதிகளும் தீக்ஷயில்லாதவர்களும் மத்தியானகாலத்திற்கு முன் ஜலஞ்சேர்த்தும், மத்தியானத்திற்குமேல் ஜலஞ்சேர்காமலுந் தரிக்கவேண்டும்.

பராஸ்ரபுராணம்.

ஸுளதலிமந்தாலிஜெயந்திரிவாஹ்யாஜிநொநாஷிகா!
 சுஸுளதந்திரிய-பவ்யாஷிநொநவதிரிவாஹ்யாஷிகா!

ஸ்ரௌதலிங்கத்துவிஜ்ஞேயம் த்ரிபுண்ட்ரோத்தாஸநாதிகம் |
 அஸ்ரௌதந்நூந்வபுண்ட்ராதிகைவதிர்யம் த்ரிபுண்ட்ரகம் |

ஸ்ருதிமார்க்கத்திற்கு அடையாளமாகச் சொல்லப்பட்டது த்ரிபுண்ட்ர உத்தாஸனமேயாம். வேதத்தில் உள்ளத்புண்ட்ரஞ் சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் குறுக்கே த்ரிபுண்ட்ர மணியவேண்டும்.

காருடபுராணம்.

சுஹாவெதாதுஷாவிவொளகிகாநொஸுஷாஹரொசா!
 ஹஸநொநவபுசுஷாநொசுஷாநொநபுஷாஷிநொஷி||

அபாவேதுததாவிப்தேராவெனகிகாந்நேஸ்ததாஹரேத்
 பஸ்மனைவப்ரகூர்வீதநகூர்யாம்நுத்திகாதிரி||

வைதிகாக்கிடைக்காத ஸமயத்தில் லௌகிகாக்கியினின்றவது பஸ்மத்தைக் க்ரஹிக்கவேண்டும். பஸ்மத்தினாலேயே புண்ட்ரத் தரிக்கவேண்டும். மிருத்திகை சந்தனமுதலியவற்றால் புண்ட்ரத் தரிக்கலாகாது.

கூர்மபுராணம்.

பிமுஸுநஹிதம்ஹாவியிமு ராஜஸரிவாவயா!
 பிமுஸோஹிதம்நாஜஸுபிஷிஷாஸரிவாஸுயா||

தனாவர்ணிகாராமச்சிதேஹாத்ரஜம் க்ருஹஸ்தாநாம்விஜநாநவஜம் விவா
ஹாக்ஷஜ மௌபாஸதாக்க்ஷஜம்வா ப்ரஹ்மசாரிணம் ஸமித்யாஜ்ஞவல்ச்யோக்
சிதேஹாத்ரஜம்அந்யேயஷ்டாம் தாவாநவஜம் யதநாம் ஸர்வதர்ஸதிதமிதி * * *
பரிவயோகிநாம் பரிவாக்ச்சிதேஹாத்ரஜம்விபுதி||

வா பரிஷத் : லைங் - கம்.

செவ்வெண்ணெய்க்காநாவிதம்பல்வம்வித்திப்பற்றஹவலிதாம்வற |
அக்விசேஹத்தாஸமுத்ப்பூதீர்தாவநலஸமுத்ப்பவம் |
த்னாவர்ணிகாநாம்ஸர்வேஷ்வரமகநிஹோத்தரஸமுத்ப்பவம் |
விரஜாநலஜஞ்சைவசுதார்யம்பல்வம்மஹாமுநே |
ஒளபாஸவஸமுத்ப்பநம்கநுஹஸ்தாநாம்விஸேஷதத |
ஸமிதாசுத்ஸமுத்ப்பநம்சுதார்யம்வைப்பற்றமசாரினாம் |
ஸுமத்தரணம்ஸுரேஷாத்ரியாகாரபசுதாநீஸமுத்ப்பவம் |
ஆந்ரீயஷ்வரமபிஸர்வேஷ்வரத்தார்யந்தாவநலேஷுத்ப்பவம் |

பிரமவீரத்துக்களிற் சிறந்தவனே! பஸ்மாவானது கௌணமாயும் நாராவீதமாயுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அக்கீழேமாத்திரத்திலிருந்தும் விராஜாதீஹாமத்திலிருந்தும் ஔபாஸனாக்கியிலிருந்தும் காட்டுத்தீயிலிருந்தும் உண்டாகிறதுமுண்டு. முதல் மூன்று வருணத்தாருக்கும் அக்கீழேமாத்திரத்திலிருந்துண்டானதும் விராஜாநலத்திலிருந்துண்டானதான பஸ்மா முக்கியமாகத் தரிக்கத்தகும். க்ரஹஸ்தர்களுக்கு ஔபாஸனாக்கியிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும், ப்ரஹ்மசாரிகளுக்கு ஸமிதாக்கியிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும், குத்திரர்களுக்குப் பிராமணர்களுடைய வீட்டில் பசனாக்கியிலிருந்துண்டானபஸ்மாவையும், துதிற்சொல்லப்படாத மந்த்ரெல்லாருக்கும் காட்டுத்தீயிலிருந்துண்டான பஸ்மாவையும் தரிக்கத்தகும் பரமமென்று நூல்களிற் சொல்லப்படுகிறது.

கரியாஸாரம்.

ஸாதிஜஹஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெநஹயாரயெசு|
தமெயெவாஹுஜதெபுராவஸாதிஜெயாபுரஹுஜாதஹிச||

ஸாதிதரஹஸஸிதஹஸஸிஜாதிகெநஹயாரயெசு |
ததைவாத்யஜதபுரபிதம்ஸாதிதாரயம்நஜாதசி||

சூத்திரன் கையாற்கொடுத்த பஸ்மாவை ப்ராஹ்மணன் ஒருநாலத்துந்தரிக்
கப்படாது. அப்படியே சண்டாளன் கையாற்கொடுத்த பஸ்மாவைச் சூத்திர
னுந் தரிக்கக்கூடாது.

பராஸரவாக்கியம்.

பஸுஸுராஜஸஸிதெஹஸஸி வஹுராவஸாதிஜெயாபுரஹுஜாதஹிச|
உததௌதஸுஸாஹுஜதநுஜெயாபுரஹுஜாதஹிச|
ஹாவாவதாஹுஜதநுஜெயாபுரஹுஜாதஹிச|
சிவஹுராவஸாதிஜெயாபுரஹுஜாதஹிச|

பஸ்யஸாத்தபஸ்மத்வேஷஸ்திரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதிஷு |
உத்பத்தௌதஸ்யஸாஹுஜதநுஜெயாபுரஹுஜாதஹிச |
மஹாபாவதாஹுஜதநுஜெயாபுரஹுஜாதஹிச |
திரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதௌசப்ரத்வேஷஸ்திரிபுண்ட்ரோத்தாளநாதிஷு ||

எந்தமனிதனுக்குப் பஸ்மாவினிடத்திலும், திரிபுண்ட்ரோத்தாளனாகாரி
பத்திலும், துவேஷமுண்டாகிறதோ, அவனுடைய உத்பத்தியில் ஸாஹுஜத
முண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று பண்டிதனால் ஊகிக்கத்தரும். வேதப்பிரதி
பாதிதனால் மஹேஸ்வரனிடத்திலும் திரிபுண்ட்ரோத்தாளனாகாரிகளிலும்
ஹாபாவிகளான மனிதர்களுக்குமாத்திரம், த்வேஷமுண்டாகும்.

பவிஷ்யுத்தபராணம்.

விபுராணாஹாஹிணாதாநாஸாபவஹதெவதஸாஹுஜதஹிச|
நிவெஹஸிதஹுஜதஹிச|

விப்ராணத்தாஹிணத்தாநாஸாபவஹதேதஸாஹுஜதஹிச |
நிவெஹஸிதஹுஜதஹிச|

(ததீசிமுதலிய முந்ஸ்ரேஷ்டர்களது) சாபத்தாற் கெடுதியடைந்த மன
முடைய தக்ஷிணதேசத்திலுண்டான (சில) பிராமணர்களுக்குப் பரமசிவனி
டத்திலும் பஸ்மாவினிடத்திலும் ருத்திராக்ஷத்தினிடத்திலும் சிறிதும் விச
யாசம் உண்டாகிறதில்லை.

த்ருதம்பஞ்சதஸஸ்தானேத்ரிபுண்ட்ரமயேநகேநச |
ஸஸ்ரிவஸ்ஸஹரிப்ரஹ்மாஸவந்த்யோவாபிதாமஃ ||
வ்ரணாமாஸ்ரமாணஞ்சமந்த்ரதோமந்த்ரதோபிவா |
த்ரிபுண்ட்ரோத்னனநம்ப்ரோகத்தம்ஜாபாலோராதேணேச ||

திருநீற்றில் ஜலத்தைக்குழைத்துச் சிரசு நெற்றி கழித்து மார்பு வயிறு இருபரிசங்கள் இருபுயங்கள் கைகளின் மத்தி இருமணிக்கட்டிகள் முதுகு பிடரி ஆகிய பதினாந்திடங்களிலும் த்ரிபுண்ட்ரமாக எவர்களால் தரிக்கப்பட்டபோதிலும், அவர்கள் எப்படிப்பட்ட மகாபாவிகளாயினும், அவரே சிவன் அவரேவிஷ்ணு அவரேபிரமன். அவர்கள் எல்லாராலும் வந்தனஞ்செய்யத் தக்கவர்களே. எல்லாச்சாதியாருக்கும் எல்லா ஆஸ்ரமிகளுக்கும் உத்தான முந்த்ரிபுண்ட்ரமும் எடுத்தவையென்று ஜாபாலோபநிஷதத்தை கன்கறிந்த பெரியோர்களால் மிக்க ஆசையுடன் சொல்லப்படுகிறது.

காமிகாகமம்.

யயாமம்மாஜயம் ஸம்ஸம் தயா ஹ்லாவிவாவதஸு |
ஹாஸ்யபெதுவயஜஸுஸுஹாஹாஸ்யபெதுவயஜஸு ||
ஹக்ஷணாஜஸவ-வாவாநா ஹ்லேதிவாபிதாமஃ ||
ஸுக்ரஸ்ரவ விவித்ருவ ஹாராஜாஹாணஹ்லா |
ஹோகவஸுக்ரஸ்ரவ ஸுணம் ஹ்லேதிவாபிதாமஃ ||

யதாகங்காஜலம்ஸுத்தந்ததாபஸ்மாபிபாவநம் |
பாஸ்யத்யேவயத்பஸ்மஸுபம்பாஸ்யதேசயத் ||
பக்ஷணத்ஸர்வபாபநாம்பஸ்மோதிபரிசீயதே |
ஸ்ரீகரஞ்சபவித்ரஞ்சுஹாரமாபரணத்ததா |
லோகவஸ்யகரம்புண்யம்பஸ்மஸ்காமந்த்ரநேதிரே ||

கங்காஜலமானது எப்படி சுத்தமோ அப்படியே பஸ்மமும் பரிசுத்தம் செய்யும். யாதொரு பஸ்மம் ஸ்வயமாய்த் தானும் பிரகாசித்துப் பிரகாசியும் ப்ரகாசிக்கச் செய்கிறதோ அதுவே மங்களத்தையும் தரும். ஸமஸ்தபாபங்களையும் பக்ஷிப்பதனால் பஸ்மமென்று சொல்லப்படும். ப்ரதிதினமும் செய்யும் பஸ்மஸ்காமமானது கூறிப்போந்த சம்பத்துமுதலிய சகல புண்யங்களை யுங் கொடுத்து உலகத்தை வசப்படுத்தும். பூசுவதஞ்ஞஸரமுதலிய பிணிகளிலும் பிசாசுமுதலிய துன்பங்களிலும் பீடிக்கப் படாதவர்க ளாவார்கள்.

காளிகாகண்டம்.

வஜ்ராக்ஷரோஸவியவசுத்ரிவாஸம்ஸுக்ரஸ்ரவாநுக்ர |
த்ரிவெஷ்வரத்ரிமஹாந்ரிவண-வஜ்ரஜயநயம் ||

பஞ்சாக்ஷணாஸ்சவீதிவத்த்ரிபுண்ட்ரந்த்ரிஸுராத்மகம் |
த்ரிவேதவஹித்ரிகுணத்ரிவர்ணத்ரிஜகம்யம் ||

காமிகாகமம்.

செ. காமிகாகமம்.

செ. காமிகாகமம்.

பஸ்மஜாபாலோபநிஷத்.

வனவம்ஹஸ்யபாரணதிகூகாநாஸீயாஜாவொநுதநு சிராப்
ஜாஜாதிகூகாஹஸ்யபாரணம்நமாயத்ரம்ஜவெநுஜஹஸ்யபாடித

தவ-பெயெவொ நயுஷீதித்ராஜீநயெவ யஜ-ஸநாதநஸவ-
வாவநாஸகொ ஜொக்ஷெவத-கி-கெதூயம் யஜெ-பா ஸுபாஹ
ணாநாம் ஸுஹவாரி மூஹிவாநபுஸ்யகீநாஜெ தக்ஷுரணெ
பு-தடுவெதி ஸுபாஹணெ சுக்ஷுபாஸுஜாஜெநெநத டிஷொ
தூரஸதம் ஜஜெயெயுலிகாநாயகீஜெவொ வெஷணெநெந
கெந ஸ-கொஹவதி.ய-கிஹ-ஸயாரணம் தடுகா வணகொஉவொ
ஷொபாடிஸஸஹஸு ப்ருணவம்ஜவாஸ-கொஹவதி |

ஏவம் பஸ்மதாரணம் மருத்வா நாஸ்நீயாதாபோந்நகந்யத்வா ப்ரமாதாத்த
யத்வா பஸ்மதாரணம்ந காயத்ரீம்ஜபெந்நஜ-ஹாயாத்க்நென தர்ப்பயோத்
தேவா ந்ருஜிந்பித்ராதிநயமேவதர்மஸ்ஸநாதநஸ்ஸர்வ பாபநாஸகொமோக்ஷ
ஜெதூர்நித்யோயம் தர்மோப்ராஹ்மணநாம்ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹிவாநப்ரஸ்த
யதிநாமேததகரணெ ப்ரத்யவைதிப்ராஹ்மணஃ அக்ருவாப்ரமாதேநைத தஷ்
டோத்தர ஸதஞ்ஜலமத்யேஸ்தித்வா காயத்ரீஞ்சப்த்வொபோஷணெநைகேந
ஸுத்தேதோபவதி | யதிந்பஸ்மதாரணம்த்யக்த்வா ஏகதா உபோஷ்யத்வாதஸ
ஸஹஸ்ரப்ரணவஞ்ஜபத்வா ஸுத்தேதோபவதி |

பஸ்மதாரணமின்றி ஜலத்தையாவது அன்னத்தையாவது வேறெதை
யாவது ஆகாரஞ்செய்யக்கூடாது. அசட்டையால் பஸ்மதாரணஞ்செய்து
கொள்ளாமல் காயத்திரி ஜபிக்கக்கூடாது. பஸ்மதாரணமே பூர்வீகமான
தர்மம். இது ஸமஸ்த பாவத்தையும் நசிப்பிப்பதும் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்
பதும் நித்யமுமாகும். இத்தர்மம் ப்ரஹ்மசாரி க்ருஹஸ்தன் வானப்ரஸ்தன்
ஸங்கியாசியாகிய நான்கு ஆஸ்ரமிகளுக்கும் முந்கியமானது. இதைச்செய்யா
விட்டால் ப்ரத்யவராயம் [தோஷம்] உண்டு. ப்ராஹ்மணன் அசட்டையாய்
இதைச்செய்யாவிட்டால் அதற்குப் ப்ராயச்சித்தமாக ஜலமத்யிலிருந்துகொ
ண்டு தூற்றெட்டுக்காயத்ரி ஜபித்து ஒருபவாஸமிருந்தால் சுத்தஞவான். ஸ்ந்
நியாசி ஒரு வேளையில் பஸ்மதாரணஞ் செய்துகொள்ளத்தவறினால் உபவா
ஸமிருந்து பன்னீராயிரமுறை ப்ரணவஜபஞ்செய்தால் அப்பாவ நீக்கிப்பரி
சுத்தஞவான்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யஸுஜஸநிஹ-திவாஸுபிஸகாரணெவிவா ||
நஜாயதெஸுபாவஸுயுக்தீந-ஸுஜிதக்ஷணாக்ஷ ||
ஜாரிசுஜ-ஸுஹவெதஸுபுஜாயதெஸுபாயஸுயா ||
நஜெநாநஜ-மாநிவாவஸுஜெவெயு-ந-பா-தூஸஸாய ||
வூத்ராடியொஸுநஸுஜிநாநகீஹவெஷவி ||

யஸ்யபஸ்மநிபூபலபுத்திஸ்தத்தாரணெயிவா ||

நஜாயதேஸ்யபாபஸ்யலக்ஷமீர்நஸ்யதிசக்ஷணாத் |

தாரித்ரியஞ்சப்பேத்தஸ்யஜாயதேவ்யாதயஸ்ததா||

ந்யூநாந்யங்காக் பாபஸ்யபவேயுர்நாத்ரஸம்ஸயஃ |

புத்ராதயோஸ்யநஸ்யந்திராகசிபலேதயி||

அரசனே ! பலம்த்திலாவது அதைத்தரிப்பதிலாவது யாருக்குப்புத்தி யுண்டாகவில்லையோ அப்படிப்பட்ட பாசுகளுக்குஸம்பத்து வீரத்தியாகாதது மன்றி ஓர் கூணத்திற்குள் உள்ளதும் நசித்துப்போய், மிகுந்த தரித்திரமுண்டாகி, வியாதிமேலிட்டி அவயவங்களும் குறைத்துபோய்விடுமென்பத்திற் சந்தேகமேயில்லை. அப்பாதகனுக்குப் பிள்ளை முதலியவர்கள் சாகலாகிக்கொடிய நரகவாதையும் நேரிடும்.

செஸ்காந்தபுராணம்.

ஊதிராஜோவ்யஸுஸாஸ்யவிஃ வரஜயாஜுஷா |

ஹஸாஜாயஜுஷாவடுதஹ்ஜகுவாவஸுதகே||

தஜாஜாயதயவஸுஸெவாஜெவபாஜாஸலிப்யொ||

தஜாந்வவ்யுபெகஸ்யுவிஸுஸுலபுஸுஸுரா||

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு||

இதிராஜேனாவசஸ்ருத்வாருஷிபரமயாமுதா||

பஸ்மாதாயதௌபூதம்பம்ஜகம்பாபஸந்ததே||

ததாதாயத்ருபஸ்தேரத்தோலேபயாமாஸலிபரமயோ||

ததாநீம்வத்ருதேதஸ்யவிஸுஸுத்தஸ்யபுஸ்தராம் |

ஸுதர்மஸ்யாபிரஸநாஸமஜாயதபூர்வகத்||

கேதாரேஸ்வரத்தில் வந்த ததீசி முனிவரை, அரசன் நமஸ்கரித்து இவர்கள் தங்கள் தோஷத்தினாலே பிரமவிஷ்ணுக்களிடமிருந்து சாபமடைந்தவர்கள். என்புரோகிதர்கள். இவ்விருவரையும் இரகசிக்கவேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க ததீசி முனிவர் அவ்வசனத்தைக்கேட்டு மிகவுங் சுளிப்பெய்தி மகாபரிசுத்தமும் பாவத்திரிணத்தரத்தும் வல்லபமுடையதுமான சிறிது திருநீற்றையெடுத்துக்கொடுக்க, அரசன் அதனைவாங்கி அவ்வேதியிருவர்க்குந்தன்ன அப்பொழுதே விசுத்தன் தேகம் முன்போல் உள்ளதும், சுதர்மன் நாவுசரிப்படமும் போயின.

ஸுதஸம்ஹித.

ஸிவெநவிஷுநாஸெவ ஸுஹணாவஜிணாதயா | ஷெவ

தாஸிக்யுதஹஸுத்ரிவஸுஸொகிஞ்ஜநாதநா || உஜாஷெவஸா

ஹவாணஸாஸுதஸுநாஸி ராஜாஸா || ஸவஸுஸிஸுதஹ்

ஹஸுத்ரிவஸுஸொகிஞ்ஜநாதநா || ஸுஹணெணெணெத்ரிஸெ

ஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெஸெ||

ஸத்யம்ஸாஹச்சமதபோஹோமஸ்தீர்த்தந் தேவாதிபூஜநம் |
தஸ்யவய்யர்த்தமிதம்ஸர்வமயஸ்தீரிபுண்ட்ரம்ந் தாரயேத் ||

எவன் தீர்ப்புண்டு மணியவில்லையோ அவனுடைய ஆசாரமும் ஸ்த்யமும் தவமும் ஹோமமும் புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானமும் சிவபூஜையும் நிஷ்பலமாகமுடியும்.

கா.தீபாபநஸ்மிநுதி.

ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||
 ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||
 ஸ்ராவெயெஜெவெவொதெவெஸெவெஸுராறு-டுந்||

ஸ்ரீராதேயஜேஞ்ஜபேஹாமேவைஸ்வதேவஸ்ரீராதே |
 த்ருதஸ்த்ரீபுண்ட்ரஃபூதாத்மாநுத்யஞ்ஜயதிமாநவஃ |
 த்ரீபுண்ட்ரமயத்யத்ருத்வாதுஞ்ரயாத்யத்க்ரமதத்வ்ருதா ||

பிதூர்கிரியையிலும், யாகத்திலும், ஜபத்திலும், ஓமத்திலும், வைசுவ தேவ (சித்தியகர்ம்) த்திலும், சிவபூஜையிலும் பரிசுத்தஞுகத்தானே பஸ்ம் த்ரிபுண்ட்ரந்தரித்துக்கொண்டால் காலனையும் வெல்லக்கூடும் அப்படி த்ரிபுண்ட்ரந்தரித்துக்கொள்ளாமல் எந்தக்கிரியை செய்கிறாரோ அதுதடேறாது.

சுர்மபுராணம்.

திருவாய்மொழி நாவியொரு நாயிகா ஸ்ரீஸக்தி-மொழி

தற்புண்டேரணவிநாவிப்ேராநாதினாரீஸ்வகர்மஸு |

தரிபுண்ட்ரமணிந்து கொள்ளாது வேதியன் தன் நித்யகர்மமுஞ்செய்ய
அதிகாரமுடையவனல்லன்.

ஸ்ம்ருதிஸாரம்.

சுபகீஸியா ஹெருடஸாபாவோ உரது

ஸ்ரீரெவஹ்வெநி து^{தி}பு^{பா}ஸு^தயாரணாக||

அஸக்தாசாரேமநஸாபாபமாசரந் |

ஸாஸிரேவபவேந்தித்யம்தரிபுண்ட்ரஸ்யதுதாரணத்||

மனதுக்கறிந்து பாவங்களைச் செய்தவன் ப்ராயச்சித்திற்கூறியவகையே செய்ய அசத்தலாயிருந்தால், நாடோறும்நியதியாக தரிபுண்டர தாரணத்தை மாத்திரஞ்செய்தவந்தால் அந்தப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுவான்.

ராமத்தியேண த்ரக்ஸோமார்ததாரிணம்ஸு-லிநம்பரம்.

பஸ்மோத் தூவி தஸர்வாங்கம்சபர்திநமுபாஸ்மேஹ||

(2) தாழ்நாயணம்.

சென்னை-கொழும்பு இடையே ஓட்டப்படும் விரைவான ரைப்பீட்

ஹெஸாங் குடிகுவாவ-பாண்டிபுஷா சாடுவரமந்தா ||

ஸ்வார்ணவர்ணஜடாபாசம்ஸாக்ஷாத்ருத்ரமிஷபரம் |

பஸ்மோமாத் தூளிதஸர்வாங்கம்த்ருஷ்ட்வாகாமஸூன்கதா ||

யொக்யாநபெய்திங்குபுகாநாநகுதிவாவரல

வீதகூடி ஷாஜி நயராஹ்ஸாஃ-குணிதவிமுஹம்॥

த்யாத்வாரகுபதிங்குத்தம்காலாநலமிவாபரம்

பீதக்ருஷ்ணாஜிநதரம்பஸ்மோத்நூளிதவிக்ரஹம்||

பவந்தி:—உத்தரராமசுரிதம்.

உடுவாறு அம்மையிதககுவது துணிதவசுடுணீயயவ்யுஷ்டெதா

ஹஸஸாகவவி குமாஹி தஜுரெயயெ-சுக்ஷமரளரலீ||

சூடாசும்பிதகங்கபத்ரமபிதஸ்நாணிந்வயம்ப்ருஷ்டதோ |

பஸ்மஸ்தோகபவ்யத்ரலாஞ்சிதமுரோதத்தேதத்வசம்ரௌரவீம்||

பிரமதேவர்.

ஸ்காந்தபிராணம்.

[illegible]

കുഷ്ഠജ്വാരാവി-ക്തകുസൃഗംഗംഗഹൈമിതാമ്രമേ||

பூதித்ரிபுண்ட்ரருத்ராக்ஷஜடாமண்டலமண்டிதஃ |

அகநாடிகாபிதகரஃஸஃஸஃபேசபிதாமஹஃ||

பிரணவம்.

ப்தஜ்ரமாண்டபுராணம்.

ஹஸ நாலிவ்வாராம் மீகஜம்புலாகுரநிதிதி

பஸ்மநாஸிப்தஸர்வாங்குகமண்டலுகராந்விதஃ

காயத்ரி.

செ. பிஷ்மான் டபிராணம்.

திருவாழ்வாரவநிபுண்காந்தாசுஷாஸெ.நவிராஜி.தா.

த்சிபுண்ட்ராவளியுத்தாங்கா ஆதாட்டேநவிராஜிதா |

நா ர த்.

பத்மபுராணம்.

வன சுஷி ௩௦ துரவிபுரவினகுதியவனார்மகா

யுக்ஷாஸீணாம்உதௌதீம்நாநுஷோஜாபிவஃமஹஸீ||

ஏதஸ்மிந்நந்தரேஸிப்ரவிபூதிதவனாங்ககம் |
த்ருத்வாவீஸ்ரஞ்சமஹதீம்நாரதேதாஸ்மிபுங்கவம் ||

വീഡോസ്.

ஸ்ரீ க ப ந, து ! 1988 ணம்.

கூடிவெய்யாட நவராஜாபுரம், தஞ்சாவூர்.

சென்னை-19-இல் திருமதி அம்மாவுக்கு சிறந்த பரிசு

கூருத்ணத்தையபாயகம்வ்யாஸம்ஜடாமகுடமண்டிதம் |

பஸ்மோத் தூளி தஸர் வாங்கும் பஸ்ம திரயக் தரி புண்ட்ரகம்||

அகஸ்த்ய முநிவர்.

பத்மபுராணம்.

ശാസ്ത്ര പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ശാസ്ത്രജ്ഞിമാർക്ക്

மு.க.நா.வி.ர.ம.இ.மு.ஐ.த.ஸ.வ.-6 மாத குழாயி

സംഗ്രഹശാസ്ത്രവിജ്ഞാനശാസ്ത്രം

தாடிப் பிடியெய்திவிட ஏதெனென உதாநீயெனென

ஸாப்தத்ரிபுண்ட்ராணிஸாபாதித்ரிய க்ரகஷாபிருத்ஷு வரிதஸர்வகாச்தா :

ருத்ராசுபமாலாவிமலாச்சவிப்ரத் தாத்ருக்விதை:பரிபெயசுணோர்முநீந்தனா||

தத்தாத்ரேயர்.

சாண்டில்லோ பரிஷத்.

உதகாடு துயம்பிவம்ஸாணி ந. நீலநிலைப் பூங்கா

சுதூயரா துடிவடிவது துடிமம்

ஹெஸாங் குனி தலவ-கா மஜடாஜ் குடியாங்கி-படி||

தத்தாத்ரேயம்ஸிவம்ஸாந்தமிந்த்ரகீலநிபப்ரபம்

ஆத்மாயாரதந் தே தவமவநூதந் திகும்பரம்

பஸ்மோத் தூளி தஸர் வாங்கம் ஜடாஜூ உதரம் வியும்||

நளச்சக்கிரவர்த்தி.

நைஷதம்

ஓயவொதாபஹொஸெவவக்ஷு தூம்
யுதரூபுக்ஷுயுவ துபமம்
ஸநவஸ்யுபபளகூம்புநம்
ஸுரஸுக்ஷகநடிஸுராவ்வம்

ததேதாபஹொஸெவவக்ஷுதாம் த்ருதருத்ராக்ஷமதுவ்ரதங்கக்ஷ |
ஸநஸ்யயயெளகரம்புநம் ஸுரஸுக்ஷகநதப்ரமாதிவம்

புருவச்சக்கிரவர்த்தி.

சைவபுராணம்.

கூயராவகூரூபுக்ஷுவி பூம்பூங்கிதூஷுக்ஷி!
ஜபநுநஜிஸிவாயெகிஜ்ஞம்ஸுராயுக்ஷாயகம்

கந்தராஸக்தருத்ராக்ஷஸ்த்ரிபுண்ட்ராக்ஷிதமஸ்தகக்ஷ |
ஜபந்நமஸிவாயேதிமந்த்ரம்ஸர்வார்தஸாதகம்

கன்மாடபாதர்.

இராமாயணம்.

தவஸுக்ஷுரூபுபாடிஸுயஜஹுதிஸிபுஸுஹா||
தஸ்யகல்மாஷபாதஸ்யயஜ்ஞபூதிரியம்ஸுபா||

ப்ருஹந்நாரதீயபுராணம்.

ஸிவபுரியாஸிவாவகூஸிவபாடிஹுக்ஷுதூம்
திவஹுயாஸிவொணாயெவொகெவெஹாமவொதாதுதூம்

ஸிவபுரியாஸிவாஸக்தாஸிவபாதர்சநேரதா |
த்ரிபுண்ட்ரதாரிணேயசதேவைபாகவதேதாத்நமரூ ||

சிவபெருமானிடத்திற் பிரியமுள்ளவர்களும், பார்வதிதேவியினிடத்திற் பக்தியுடையவர்களும், சிவபூஜையில் ஆசக்தியுடையவர்களும் த்ரிபுண்ட்ர மணிந்தவர்களும் ஆகிய இவர்களே பாகவதேதாத்நமர்களு என்று சொல்லப்படு வார்கள்.

ஆசங்கை நிவர்த்தி.

இவ்வகையாகப் பலவிடங்களில் ஸ்ருதி ஸ்மிருதி புராணதிகளால் கூறப் பறுத்திக்கூறப்பட்டுள்ள ப்ரசித்தமான நித்யகர்ம வர்ணஸ்ரம தர்மங்களுக் குரிய பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரங்களை மந்தமதியுள்ள சிலர் வ்ருததெத துரஸாவகா|வ்ருததெத வுரஸ்வம்| கூத்யுரஸ்வம்||வ்ரதமேதத்பாக்பதம் | வ்ரதமே தச்சாம்பவம் | அச்சாஸ்ரமஸ்தம்||—என்னும் உபநிஷதவாக்கியத்திற்கு அபார்த்தஞ்செய்துகொண்டு சாம்பவ, பாக்பதவிரதமென்றும், பசுபதியாகிய அச்சிவபெருமானே யுபாசிப்பவர்களுளையே பஸ்மந்தரிக்கத் தகுமென்றும் ஒருவகையாகக் கூறத்துணிவராயின் அதிபலமாத. என்னில், [ஸம்ஸாரஸ்யவ்ருதஸ்யுஷ்வதா| ஸம்புரஸ்யவ்ரதஸ்யதேவதா|| என்றந்தத்திதார்த்தத்தில், ஸாஸ்யதேவதா என்னும் பாணினிஸூத்ரத்தால் விவிதமான அண்ப்ரத்யாக்தமாய் ஸாம்பவம் என்னும் ரூபநிஷதபத்தி யாகிறபடியாலும்,] காலாந்நிருத்தரோபநிஷதத்தின் முதலிலே மஹாத்மாவான ஸைத்ருமார முந்வர் செய்த ப்ரஸ்ஸைவாக்கியங்களில் த்ரிபுண்ட்ரவியிஃ ஸவக்யம் கிஞ்ஞ வ்யம் கிஞ்ஞாணம் கிஞ்ஞாநம் கெஜஞ்ஞாஃ கூக்ஞெவாஃ கிஞ்ஞகிஃ கிஞ்ஞெவம் கிஞ்ஞகிஃ|| த்ரிபுண்ட்ரவியிஃ ஸஸ்தவம் கிம்த்ரவ்யம் கிம்ப்ரமாணம் கிம்த்ராகம் கேமந்த்ராஃ கதிரேகாஃ கிம்ஸக்திஃ கிம்ஸ்தவம் கிம்பலமிதிசு|| த்ரிபுண்ட்ர விதியாது? அதன்ஸ்வரூபம் யாது? அது எவ்வெவ்விடங்களில் தரிக்கவேண்டியது? த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்திற்கு மந்த்ரம் யாது? ஆஷ்ட எத்தனேரேகையுடன் கூடியது? அதன்சக்திஎன்ன? அது எத்செய்வத்தை யுடையது? த்ரிபுண்ட்ரதாரணத்தினால் அடையும்பலன்யாது? என வினாவிய வினாக்களுக்குப் பகவானான காலாந்நிருத்தரேவர் விடைகூறி, ஸாம்பவம் ஸம்புதேவதாகம் என்று கூறினராகலானும்; ஸ்ருதி|| ஸுவெ-ஷ்டேவாஃ ஸஸு-தாஜ்வாபுஃ| தஸு-தாஜ்வாபு-தீஸு-ஷ்டேவா|| ஸர்வதேவாஃ பஸு-தாமவாபுஃ | தஸ்மாத் பஸு-பதிஸ்ஸம்பபூ|| என்னும் பிரமாணவாக்கியத்தால் எல்லாத்தேவர்களும் பசுக்களென்றும் அப்பசுக்கட்கெல்லாம் பதியாயுள்ளான் ஸம்புவென்றும் ஏற்படுவதால், ஒவ்வொரு தேவ கந்தர்வ யக்ஷ ராக்ஷஸ மாநுஷ்யரும் சிவபெருமாளையே யுபாசித்தல்வேண்டி மன்ன அறிஞ ரா லுணர்த்தப்படுவதானும்; மேற்காட்டிய ஸ்ருதிஸ்மிருதி புராண திகளாதி மேற்கோள்களால் விபூதி நித்யமாக எல்லாவருணத்தாராலும் எல்லா ஆஸ்ர மிகளாலும் எல்லாக்காலங்களிலும் தரிக்கவேண்டுமென நேற்படுவதானும்; பிரமவிஷ்ணுக்களும், விஷ்ணுவின் அவதாரமூர்த்திகளும், நாரதாதி மஹாநா திகளும், நான் புருரவன்முதலிய சக்ரவர்த்திகளும், சிவபூசையுஞ் சிவபக்தியு முடையோரென்று புராணங்கள் கோஷிக்கின்றமையாலும், அவர்கள் விபூதி தரித்தமைக்கு மேலேசிலபிரமாணங்கள் காட்டப்பட்டிருப்பதாலும்; கிருஷ்ண பலராமாதி வ்னைய அவதாரங்களிலும் சிவபூசைசெய்து சாம்பனென்னும் புத

வீணப்பெற்றும், மழுப்படை முதலியனபெற்றும் விளங்கினமை பல நூல்
 றிலும் வெள்ளிடைமலைபோல் விளக்கமாதலானும்; விநாஸஸூத்ரிபு
 ஶ்ண விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ௨ சிவபுருஷ | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 நாமாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ச்ஞானநீங்கிய சிவபுருஷ பல்லமமஹாத்மியம் | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ஸ்லாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 பதம், அருஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ௨ முஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 திக்ராத முஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 னாவெறுத்து மோஷத்தையே பொருளாகமித்த முஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 ப்படாமற் கொள்ளப்படுவதாயினதும் பஸ்மமேயென நிலநாட்டப்படுமாக
 ின்.

ஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |
 னாதகோபாதகேப்ய பூதோபவதி ||—என்னும் வாக்கியத்தின், த்ரிபுண்ட்ர
 ணந்தவன் ஸமஸ்தபாவங்களினின்றும் உபபாதகங்களினின்றும் நீங்கிப்
 ரிசுத்தனாகிறான் - என்னும்பொருளால், பஸ்ம த்ரிபுண்ட்ரங்களை யணிதல்
 ராயச்சித்தாங்கமென்றும், மஹாபாதகங்களைச்செய்தவனை யதை யணியத்
 குமென்றும், இந்நூல் 14-ம் பக்கத்திற்காட்டியுள்ள காலாக்கிருத்ரோபநிஷத
 முதலான பிரமாணத்தில் பலன்கூறப்பட்டிருத்தலின் காமியகர்மமென்றும்,
 தித்தியமானவர்களுக்கும் தர்மமன்றென்றுங் கொள்ளவும் நேரிடும். ஆயின்,
 மேலேகாட்டிய திருமால் பிரமன் வாமனர் இராமர் மகருஷிகள் முதலாயின
 ரெல்லாம் எவ்வெம் மஹாபாவங்களாற் பஸ்மயணிந்து புனிதமாயினரெனக்
 கடாவங்கமும், அஃதில்லை. தன்னையணிந்தவனைப் புனிதமாக்கவல்ல பொரு
 ளாகவின் புனிதமான பொருளை எல்லோருமே அணிந்தார்கள். விபூதியின்
 றிப் பிதர்கர்மஸந்த்யாவந்தன ஐபஹோமமுதலியனஒன்றுஞ்செய்யப்படாதெ
 ன்றும் அங்கனஞ்செய்தாற் பயனில்லையென்றுங் காட்டப்பட்டிருத்தலின்
 இதுவே ஸ்ரேணதமார்க்கமும் ஸ்மார்த்தமார்க்கமு மென்றுகொண்டு, நித்திய
 நைமித்திககர்மங்களில் அதுஷ்டிக்கத்தக்கதன்றி ப்ராயச்சித்தத்திற்கே அங்க
 மாகமாட்டாதென்று தெரிந்துகொள்ளலாம். இவ்வாறு கொள்ளாமெனின் ;
 அதற்குத் திருஷ்டாந்தங்காட்டுவாம்.

ஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

வியபுதவாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

ஸந்த்யாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா | விநாஸுஷாசுதாஸுபா |

எவர்கள் ஸந்த்யாவந்தந கரியையைச் செய்கிறார்களோ, எவர்கள் எக்
 காலமும் நீங்காது விரதத்தை யாசிரயிக்கிறார்களோ, அவர்கள் ஸகல பாவங்

களையும் போக்கடித்துப் பழமையான பரஹ்மலோகத்தை யடைகிறார்கள் என்னும் ஸ்மருதி வாக்யத்தின்படி, நித்யகர்மமான ஸந்த்யோபாசனத்தையும் ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவும், காரியகர்மமாகவுங் கொள்ளவேண்டியவரும். அங்ஙனங் கொள்ளுதலியலாது. ஆனபடியால் தீர்ப்புண்டர உத்தூனனங்களும அவ்வாறே ப்ராயச்சித்தாங்கமாகவாவது, காரியகர்மமாகவாவது கொள்ளுதலியலாமல் நித்யகர்மமாகவே கொள்ளல்வேண்டும்.

மேலும், கூட்டுவொகுஜொஹொயாசு|| அக்கிஹொத்ரம்ஜொஹொயாத்||
என்று நித்தயத்வவிஹிதமான அக்கிஹொத்ரத்திற்கும், கூட்டுவொகுஜொ
ஹொயாசுய-கொ|| அக்கிஹொத்ரம் ஜொஹொயாத் ஸ்வர்க்ககாம|| என்
னும் வசனத்தரத்தால், காமியத்துவம் கேட்கப்படுதலின் அக்கிஹொத்ர
மும் காமயகர்மமாமோ? ஆகாது! ஸ்ரீரஹொவாவனஷ ஷெவாநாஹொயா
பிஜொகிராஹயதெ|| வீரஹொவாஷஷேதவாகாமயோகக்முத்வாஸயதே|| என்
னும்வாக்கியத்தால்யாவனொருவன் அக்கிஹொத்ராஞ்செய்யவில்லையோ, அவன்
வீரஹத்தி செய்தவனாகிறான் என்னும் பொருளால், அகரணைப் பிரத்யவாய
முண்டாகி ஏப்படிநித்தயமாக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதாயிற்றோ அப்படியே
விபூதியும் 4-ம் பக்கத்திற்காட்டிய ஜாபாலோநிஷத் வசனத்தால், விபூதிதார
ணஞ் செய்யாதவனுக்குக் கர்ப்பாதான முதலியவைதிக் கிரியையகன் வேண்டு
வதில்லை பென்றும், 22- 23-ம் பக்கங்களிற் பாசகரவாக்கிய முதலாகக்காட்
டிய நான்குப்ரமாணங்களால் விபூதியை நித்தித்தாராருக்குத் தோஷமென்றுத்
கூறப்பட்டிருத்தலின், அகரணைப்ரத்யவாயமுண்டாகி நித்தியமாக ஒப்புக்
கொள்ளவேண்டியதொன்றுயிற்று.

ஸாங்கியாயதநுஹ்யம் ஹஸநாதிவாப்யுக்ரோதிஸஸவ-
ணாவெஜாநாவஸகபிளாதிபநுஸுராநாய்தெயஸவம் ஹஸ்கா
யிஜாவதிஷுதிபஸ்மநாத்ரிபண்ட்ரம்கரோதிஸஸர்வாணம் வேதாநாம்ஏக
ம்த்வௌர்தீஸர்வாந்வாதிதேய ஏவம் ஹஸ்த்வாந்ரிமுபநிஷ்டயே||—பஸ்மா
விஞல் த்ரிபுண்ட்ரஞ்செய்பவன் ஸர்வவேதங்களுள் ஒன்று இரண்டு மூன்று
நான்கு வேதங்களை அத்தியனனஞ்செய்தவனாகவும் அக்நிஹோத்திரஞ் செய்
தவனாகவுமாகிமுன் என்பதனாலும், பாரத்வாஜஸ்ம்நூதி ஹஸ்காபெத
ஹஸமுஷீயாஸி|| ஹஸ்த்வாதே பஸ்மக்ருஹணியாத்||—அக்நிஹோத்ரஞ்
செய்து அதினின்றும் பஸ்மத்தையெடுக்கவேண்டியது என்பதனாலும், பஸ்
மம்: ஹோமங்கமென்று சங்ககயுண்டாமாயின், அதுமுழுவதும் பயனற்ற
தாம். எங்ஙனமெனில், பஸ்மதாரணமின்றிச்செய்யும் ஒம்முதலிய நற்கருமங்
கள் பயன்படாவென்னும் வழியாலென்க. அதனே, மேலேகாட்டிய வாக்யங்க
ளும், யஜுரதூயாரபெநிதூயி யஜ்வாதாதாரயேந்நித்யம்|| யாகஞ்செய்
யும் யஜ்வாவும் நாடோறும் விபூதியணியவேண்டும் என்னும் வசனமும்
உறுதிப்படுத்தும்.

யாஜ்ஞவல்க்யஸ்மிருதியில், கௌசுகிகாசீட்டி-குவிதே | ஸலிலம்
ஹஸ்யபூபாவிபுக்ஷிவ்வுவிஸாஸிபெ | கேஸமக்ஷிகாசீடதாவிதே |
ஸலிலம்பஸ்மருத்வாபிப்ரக்ஷிப்தவ்யம்விஸாத்தயே || தலைமயிரினாலாவது,
சுயினாலாவது, புழுவினாலாவது தோஷப்பட்டவஸ்துவை, பஸ்மாவையாவது
மிருத்துவையாவது ஜலத்தையாவது அதன்மேல் ப்ரோக்ஷிப்பதால் சுத்த
மாகுமென்றும், «கௌசிகாசீடாஹிஷீஷ-ஷெஹஸநாவஸ்யுதத்தா
சூனெஜந வஸுகாகாஹி. டி-குவிதே நெநவஹக்ஷ்யெஸி|| கேஸ
சீடாநிபிந்துஷ்டம்பஸ்மநாஸம்க்ருதந்ததா | ஆஜ்யேந பசுகாகாதி தூவிதம்
ஸைவபக்ஷயேத்|| தலைமயிப்புழுமுதலியவற்றால் அசுத்தமடைந்த ஆகாராதி
களைப் பஸ்மாவினாலாவது நெய்யினாலாவது சுத்தஞ்செய்து உபயோகித்துக்
கொள்ளலாம். பசுபக்ஷிகளால் கெடுக்கப்பட்ட பண்டங்களை உபயோகிக்க
லாகாது. எனக்கூறியதால் சுத்திகரிக்கத்தக்கதோர் பொருளாகவும்,

ஸஹ்யாபாஸெநவமொஜ-குத்ரஸாஸிமொஜயந்திஸி||
ஹிவாஸாஸெநவமொஜ-குத்ரஸாஸிமொஜயந்திஸி||

ஸந்த்யாயம்ஸைவகோமூத்ரம்அசுத்தம்கோமயம்நரி |
திவாம்புகோஸக்ருத்ரம்த்ரணாநித்யம்ஸாத்திஸ்துபஸ்மநா||

ஸந்த்யாகாலங்களில் கோமூத்ரம் சுத்தமில்லை. கோமயம் இதரவில் அசுத்
தம். புகற்காலத்தில் ஜலம் கோமயம் கோஜலம் இவைசுத்தமாம். பஸ்மம் எப்
பொழுதுஞ் சுத்திகரிக்கும். என்பதனால், சுத்திசெய்யத்தக்க பொருள்களெல்
லாவற்றிலும் பஸ்மமே சிறந்ததும், தன்னையணிந்தோருக்கு 24-ம் பக்கத்
திற்காட்டியபடி அபஸ்மாரசர்சுரம்குஷ்டமுதலியநோய்களை யொழிப்பதுடன்,
முத்திக்குப் பெருந்தடையாயுள்ள ஆணவவழுக்கை யடியோடொழிப்பது
மாமென்க. சூனெய்யஹஸநாஸாநா | ஆக்நேயம்பஸ்மநாஸநாநம்|| பஸ்மா
யினல் உடல்முழுவதும் தூளானஞ்செய்வது ஆக்நேயஸ்நாநமாம். அது (26-ம்
பக்கத்திற் காட்டியபடி) தீர்த்தஸ்நானத்திலும் கோடிபங்குபலனுள்ளதாகும்.

இத்யாதி ஹேதுக்களால் பஸ்மாவானது
பரமஸாம்ப்ராஜ்யமாக அணியத்தக்க
சிவப்ரஸாதமாமென்க.

* கோமயங்கொள்ளும் வகை.

பங்குனிமாசத்திலே பசானமென்னும் நெல்லின் தாளை யேய்ந்த பசக் களே தருந்தன அவைகளின் கோமயத்தையே கொள்ளவேண்டும். ஆஷ்டமி சதுர்த்தசி அமாவாசை பெளர்ணமி யென்னுந்திதிகளில் பசக்களைப்பணிந்து கோகாவித்திரிமுதலிய ஸ்தோத்திரங்களைச் சொல்லி அதன் பிறகே சென்று கோமயங்கொள்ளல் தகுதி.

கயயிஷ்டாபிதஸோடி யபாவததூவாவஸாசு|

கலாபுருகெலாபகலு ஹெஷெஷ-ஸ்தியாபுதஸு|

கதயிஷ்யமிதத்த்வோத்யயதாவத்தக்கூபாலலாத் |

கல்பாதுகல்போபகல்பபேதாந்பஸமத்ரிதாமதம்||

விபூதியானது கல்பமென்றும், அதுகல்பமென்றும், உபகல்பமென்றும், மூன்றிப்பதமாகவிளங்கும். அவற்றுள்,

கல்பவிதி.

கோமயத்தைப்பூமியில் விழுமுன் ஸத்யோஜாத மந்த்ரத்தால் தாமனா யிலையிலேற்று மேலுள்ள வழுமபுகளை நீக்கிக் கொள்வது பொஷ்டிகமென்றும், கோமயமிடம்போது பிற்பட்டிலே கைவைத்தேர்ப்பது சாந்திகமென்றும், பூமியில் விழுந்தபின் எடுப்பது காமதமென்றுஞ் சொல்லப்படும் - இவற்றுள் பொஷ்டிகமே சிறந்தது. அவ்வாறேற்ற கோமயத்தில் பஞ்சகனவியத்தை வாமமந்திரத்தினால் வார்த்து, அகோரமந்த்ர த்யானஞ்செய்துகொண்டு பிசைந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலேயே உருண்டைசெய்து, பதனாப்பரப்பி அதன்மேலே தற்புருஷ மந்த்ரத்தால்வைத்து, சிவாக்கினியை உளர்த்தித் தகனஞ்செய்க. கோமயமெடுத்த அன்றே உருண்டைசெய்து அன்றேதகனஞ் செய்தலும், அல்லது உளர்த்திச்செய்தலுமாகும். அதன்பின், அவ்விபூதி நன்றாய் வினோந்ததையறிந்து, அதிலேகருகல் முதலியவற்றைத்தள்ளி, நல்லதைப் பார்த்து ஈஸாநமந்திரத்தையுச்சரித்து எடுக்கவேண்டும். கருநிற விபூதி வியாதியையும், செந்நிற விபூதி கீர்த்திநாசத்தையும், புகைநிறவிபூதி அபமிருத்துவையும், பொன்னிறவிபூதி ஐசுவரிய நாசத்தையும் உண்டசெய்யுமாதலின் அவற்றை விலக்கி, மிக்க புண்ணியத்தைக்கொடுக்கத்தக்கவெண்ணிற விபூதியையே கொண்டு, பரிசுத்தமான புதியவஸ்த்ரத்தாலே வடித்து, புதுப்பாண்டத்திற்பெய்து, அந்தப்பாண்டத்தை விபூதிகாயத்ரி யுச்சரித்து, சுத்த பூமியிலேவைத்து, மல்லிகை பாதிரி சண்பகமுதலிய புஷ்பங்களை ஸத்யோஜாத மந்திரத்தால் அதனுள்ளே போட்டு, புது வஸ்த்ரத்தினாலே அதன் வாயைக் கட்டி இதுவே நமது பாக்கியமென்று நினைத்து, தினந்தோறும் காலங்களில் ப்ராஹ்மணன் ஒரு கழஞ்சும், கூத்திரியன் ஒன்றாக்கழஞ்சும், வைசியன் இரண்டுகழஞ்சும், சூத்திரன் இரண்டாக்கழஞ்சுமாகிய அளவுள்ள பஸ்மாவையணியவேண்டும். இதுவே கற்பமென்னும் விபூதி.

அங்கல்பவிதி.

சித்தினாமாசத்திலே மேற்கூறியதிசிகளில், பசுக்கள் நிறைந்த மந்தை யிற்சென்று, உலர்ந்துகிடந்த கோமயங்களை யெடுத்து ஓரிடத்திற்குவித்து, உரலிலே போட்டு இடித்துத் தூளாக்கி, அதிலே வாமதேவயந்திரத்தினாலே கோசலத்தை வார்த்துக்கையினாலே சுலந்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலே நன் றாகப்பிசைந்து, உருண்டைசெய்து பதனா விரித்து அதன்மேலே தற்புருஷ. மந்திரத்தால் வைத்துச்சிவாக்கினியில் தஹனஞ்செய்து: ஈஸானமந்த்ரத்தால் லெடுத்துக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அணிவது அங்கல்பமென்னும் விபூதி.

உபகல்பவிதி.

வனத்திலே மரத்தோடு மரமிசைந்து தானேயுண்டாகிய அக்கினியினாலே வெந்து வினைந்த சாப்பனாயெடுத்து அதிற் பஞ்சாவ்வியத்தை வாமதேவமந்த்ரத்தினாலே சேர்த்து, அகோரமந்த்ரத்தினாலே பிசைந்து உருண்டைசெய்து, பதரின்மேல் தற்புருஷமந்த்ரத்தால் வைத்துச் சிவாக்கினியால் தஹனஞ்செய்து ஈஸானமந்த்ரத்தால் லெடுத்துக்கொண்டு மேற்காட்டியபடி அணிவது உபகல்பமென்னும் விபூதி.

இந்நூலின் பயன்.

ஸ்காந்தபுராணம்.

யவா தஜஸ்தாஹா தம்யம்ஸ்ருணுதா த்ஸாவதாநதஃ ||

ஸ்ராவயேத்வாபடேத்வாபிஸயா திபரமாங்கதம் |

புத்ரகாமோலபேத்புத்ரந்தநகாமோலபேதநம் ||

வித்யகாமபராம்வித்யாந்மோக்ஷார்த்தீமோக்ஷமாப்தயாத் |

யதத்பஸ்மமாஹாதம்யம்ஸ்ருணுதா த்ஸாவதாநதஃ ||

ஸ்ராவயேத்வாபடேத்வாபிஸயா திபரமாங்கதம் |

புத்ரகாமோலபேத்புத்ரந்தநகாமோலபேதநம் ||

வித்யகாமபராம்வித்யாந்மோக்ஷார்த்தீமோக்ஷமாப்தயாத் |

ப்ராஹ்மணோத்தமர்களே! யாரொருவர் பஸ்மமாஹாத்மியத்தைக் கேட்பிக் கிருர்களோ படிக்கிருர்களோ அவர்கள் மேன்மையுடைய பதவியை யடைய லாகும், மேலும் சந்ததிவேண்டுவோர் சந்ததியையும், தனம் வேண்டுகோர் பெருந்தனத்தையும், கல்விவிரும்புவோர் சிறந்த கல்வியையும், மோக்ஷம் அபேக்ஷிப்போர் மோக்ஷத்தையும் அடையலாகும்,

விபூதி மஹாத்மியம்

முந்நிந்ந.

ஸாம்பஸிவார்ப்பணமஸ்து.

—•••••

க்ரியாஸாரம்.
 பாரதம்.
 ராமாயணம்.
 சைவபுராணம்.
 மச்சபுராணம்.
 ஸ்காந்தபுராணம்.
 சங்கரஸம்ஹிதை.
 ஸுவீதஸம்ஹிதை.
 வெளரஸம்ஹிதை.
 காளிகாண்டம்.
 லிங்கபுராணம்.
 ஆதித்யபுராணம்.
 ப்ரஹ்மாண்டபுராணம்.
 கூடம்புராணம்.
 பத்மபுராணம்.
 மாநவபுராணம்.
 பராசரபுராணம்.
 காருடபுராணம்.
 ப்ருஹந்நரதீயபுராணம்.
 பவிஷ்டபுத்ராணம்.
 வாசிஷ்டஸேங்கம்.
 ஸௌஷ்டம்.
 பவபுதிஷ்த்தராமசரிதம்.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நினைவு

